

Ржката си не вдигнахъ
 Сжсъ слава да умра!
 Захванахъ да заливамъ
 Сжсъ вино мойта скърбъ,
 И въ него да намирамъ
 Утѣха въ тези свѣтъ.
 Ей, давайте ми вино,
 Пияно като ядъ,
 Тжгите да забрава,
 Да стана силенъ, младъ,—
 Че азъ ща ви попѣя
 Отъ нашите пѣсни,
 Гората ща разплача—
 Тѣзъ голи канари.
 Не ми са, момци, смѣйте,
 Че сжмъ болнавъ и старъ,
 Че винцето обичамъ,
 Че ния го за цѣръ...

Чорбаджийско поучение.

Ако искашъ правда,
 Ако тжрсиншъ рѣдъ,
 Голъ и босъ ще ходишъ,
 Братко, по тозъ свѣтъ.
 Сичките минаватъ
 У насъ сжсъ лжжа,
 Само тѣзъ добруватъ,
 Що пиятъ кржвѣта
 На своите братя,